

“ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ଦାହ ସଂସ୍କାର କରି ପ୍ରକୃତ ହୋଲୀ ପାଳନ କର, ତେବେ ଯାଇ ସଂସାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ରାଜକୁମାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମ ସ୍ୱପ୍ନେ ତୁମ ଭଳି କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଶ୍ରେଣୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଆଜି ବାପଦାଦା ପରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ତିନୋଟି ରାଜ ସିଂହାସନକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ତିନୋଟି ସିଂହାସନ ସାରା କଳପ ଭିତରେ ଏହି ସତ୍ୟମୟୁଗରେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କ’ଣ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ସିଂହାସନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉଛି ତ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ଏହି ଭୁକୁଟୀ ରୂପୀ ସିଂହାସନ ଯାହା ଉପରେ ବସି ଆତ୍ମା ଚମକି । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ । ସମସ୍ତେ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା! ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଲା - ଭବିଷ୍ୟତର ବିଶ୍ୱ-ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଉଛ । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ତା’ର ଅଧିକାରୀ କିଏ ହେବ? ଯିଏ ଏହି ସମୟରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବ । ଯଦି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ନାହିଁ ତେବେ ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା ଏହି ସମୟର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାର ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଂସ୍କାର ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଧାରଣ କରୁଛ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ଭବିଷ୍ୟତ ରାଜ୍ୟର ଯେଉଁଭଳି ଗାୟନ ରହିଛି ତା’କୁ ତ ଜାଣିଛ ନା! ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଆଇନ ଗୁଡ଼ିଗୁଣା ସମ୍ପଦନ ତଥା ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପଦରେ ଭରପୂର ରାଜ୍ୟ ମନେ ପଡ଼ୁଛି ତ? କେତେଥର ଏହିଭଳି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିଛ? କ’ଣ ମନେ ପଡ଼ୁଛି, କେତେଥର ରାଜ୍ୟ କରିଛ? ସ୍ୱପ୍ନ ମନେ ପଡ଼ୁଛି ତ? ନା ମନେ ପକାଇଲେ ଯାଇ ମନେ ପଡ଼ୁଛି? ଗତକାଳି ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲ, ପୁଣି ଆସନ୍ତା କାଳି ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ କରିବ - ଏହିଭଳି ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ପୃତି ଆସୁଛି ତ? ଏହିଭଳି ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ପୃତି ସେହି ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଆସିବ ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ତ? ସଦା ଅଟ ନା କେବେ କେବେ ଅଟ? କ’ଣ କହୁଛ? ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ତ? ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ପାଳି ଅଟେ ନା । କ’ଣ ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ତ? ପାଣ୍ଡବମାନେ ସଦା ଅଟ ତ? ସଦା ଶବ୍ଦ ହିଁ ପରମା ଯାଉଛି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ଯଦି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ, ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମ ତ ଅଟେ ନା, ତେବେ ଏହି ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମରେ ଯଦି ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ନୁହେଁ, ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମର ସଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ? ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ନା କେବେ କେବେ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ତୁମକୁ କ’ଣ ପସନ୍ଦ? ସଦାକାଳ ପାଇଁ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତ? ସଦାକାଳ? ମୁଣ୍ଡ ତ ହଲୁଅ । ଆଉଛା ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତ? ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ତେବେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ତ ଖୁବ୍ କମ୍ ଆତ୍ମା ବସିବେ ନା! କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀର ଯେତିକି ସମ୍ପାନ ରାଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସମ୍ପାନ ରହିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ । ଏବେ ଯଦି କେବେ କେବେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ, ତେବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବ । ଯଦି ଏଠାରେ ସଦାକାଳ ତେବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସଦାକାଳ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ନେବା ଅର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ପୁରା ପୁରା ୨୧ ଜନ୍ମ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ପୁରା ଅଧିକାର ନେବାବାଲା ଅଟ, ନା ଅଧିବାଲା ଅଟ, ନା ଅଧିକ କିଛି ନେବାବାଲା ଅଟ? କ’ଣ ଅଟ? କ’ଣ ପୁରା ଅଧିକାର ନେବାର ଅଛି ତ? ପୁରା, ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ତେବେ କ’ଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?

ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ହୋଇଛ ନା? ପକ୍କା? ନା ହେବୁ କି ନ ହେବୁ ଜଣାନାହିଁ? କେବେ କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି କି - କିଏ ଜାଣେ ହେବୁ କି ନ ହେବୁ? ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ପକ୍କା ତ? ଆଉଛା! ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କ’ଣ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ନା? ଆଉଛା, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କେଉଁ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ? କ’ଣ ୧୦୮ ର? ଏଠାକୁ ତ କେତେ ପିଲା ଆସିଛନ୍ତି? କ’ଣ ସମସ୍ତେ ୧୦୮ ଭିତରେ ଆସିବେ? ତେବେ ଏମାନେ ତ ୧୮୦୦ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ କ’ଣ ୧୦୮ ର ମାଳାକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେବା କି? ଆଉଛା । ୧୨ ହଜାରରେ ଆସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । କ’ଣ ୧୨ ହଜାର ଭିତରେ ଯିବ କି? ଯିବ ନାହିଁ ନା! ଏହା ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ । ଆମେ ନ ହେବୁ ତ ଆଉ କିଏ ହେବ? କ’ଣ ନିଶା ଅଛି ତ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ନ ହେବ ତେବେ ଆଉ ତ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ନା । ତୁମେମାନେ ହିଁ ତ ହେବ ନା! କୁହ-ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ ନା! କ’ଣ କହୁଛ ପାଣ୍ଡବମାନେ, ତୁମେମାନେ ହିଁ ହେବ ନା? ଆଉଛା । ଦର୍ପଣରେ ନିଜର ସାକ୍ଷାତକାର କରିଛ ତ? ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ଦେଖି ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମରୂପ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାଃ ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ ବାଃ! ସମସ୍ତେ ବାଃ ବାଃ ବାଲା ଅଟ ନା! କ’ଣ ବାଃ ବାଃ ନା ହୁଏ, ହୁଏ? ହୁଏ ତ ନୁହେଁ ନା ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି କାହିଁକି ତ କରୁନାହିଁ

ନା! କ'ଣ କେବେ କେବେ ହୁଏ ହୋଇଯାଉଛି କି । ଲୋକମାନେ ହୁଏତ ହୁଏ କହିଥାନ୍ତି ନଚେତ୍ ହାଏ କହିଥା'ନ୍ତି, ନଚେତ୍ କରାଏ କରାଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାନଦିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ବାଃ ବାଃ ବାଲା ଅଟ ନା! ବାପଦାଦା ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନାହିଁ? ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ତ ବାବାଝକୁ ଭାରତକୁ ତାକି ଆଣିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଥିପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବାପଦାଦାଝକୁ ନିଜର ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ସଚ୍ଚା ଅଟନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ନିଜର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ତ୍ୱତା ପୂର୍ବକ ବାପଦାଦାଝକୁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦାଝକୁ ସତ୍ତ୍ୱତା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗେ, ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତ ମାର୍ଗରେ କହିଥା'ନ୍ତି ଗତ୍ ଇନ୍ ଚରୁଥ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵର ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱ । ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଜିନିଷ ହେଲା ସତ୍ତ୍ୱତା କାହିଁକିନା ଯାହା ଭିତରେ ସତ୍ତ୍ୱତା ରହିଛି ତା' ଭିତରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସତ୍ତ୍ୱତା ଏବଂ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଉଭୟ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହର ରସୀ ବାପଦାଦାଝକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । ଏମିତି ଅଲ୍ପ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ମିଶାମିଶି ରହୁଛି । ତେଣୁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଏହି ସତ୍ତ୍ୱତାର ବିଶେଷତାକୁ କେବେବି ଛାଡ଼ିବାର ନାହିଁ, କାରଣ ସତ୍ତ୍ୱତାର ଶକ୍ତି ଲିଫ୍ଟ ଭଳି କାମ କରିଥାଏ । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱତା ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ନା! କ'ଣ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି? ଏମିତି ତ ମଧୁବନବାଲାଝକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ମଧୁବନର ସବୁ ସ୍ଥାନର ପିଲାମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଦାଦି କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଭୁଜା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ମଧୁବନର, ଶାନ୍ତିବନର ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ । ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ମଧୁବନବାଲାଝକୁ ସତ୍ତ୍ୱତା ଭଲ ଲାଗୁଛି ତ? ଯାହା ଭିତରେ ସତ୍ତ୍ୱତା ଥିବ ତାଝକୁ ବାବାଝକୁ ମନେ ପକାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଲାଗିବ । କାହିଁକି ନାହିଁ? ବାବା ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱ ଅଟନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ସତ୍ତ୍ୱ ପିତାଝକୁ ମନେ ପକାଇବା ସଚ୍ଚା ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶୀଘ୍ର ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ଯଦି ଏବେ ବି ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମେହନତର ଅନୁଭବ ହେଉଛି, ତେବେ ନାହିଁନିଅଁ ଯେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସୁକ୍ଷ୍ମ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ହେଉ ବା ସ୍ଵପ୍ନ ମାତ୍ରରେ ହେଉ ସତ୍ତ୍ୱତାରେ କର୍ମ ରହିଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସତ୍ତ୍ୱତା ଅଛି ସେଠାରେ ଯଦି କେବଳ ସଂକଳ୍ପ କରିବ - ବାବା, ତେବେ ହଜୁର ହାଜୀର ହୋଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦାଝକୁ ସତ୍ତ୍ୱତା ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁପିଲାଝକୁ ଏହି ସତ୍ତ୍ୱତା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ବରତ୍ତମାନ ନିଜର ସ୍ଵଚ୍ଛତାକୁ ଚେକ୍ କର । ବରତ୍ତମାନ ଯଦି ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଅଧିକାରୀ ହେବ, ଯେତିକି ଏବଂ ଯେପରି ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର - ଯେପରି ଗାୟନ ରହୁଛି ଏକ ରାଜ୍ୟ..., କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିବ, ଦୁଇ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ବରତ୍ତମାନ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ସ୍ଥିତିରେ ସର୍ବଦା ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅଛି ତ? ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଅଛି ନା କେବେ କେବେ ପର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି? ଯଦି କେବେ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ତା'କୁ ପର ରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ, ନା ସ୍ଵଚ୍ଛତା କୁହାଯିବ? ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ତ, ପର-ଅଧୀନ ହୋଇଯାଉନାହିଁ ତ? ନା, କେବେ ମାୟାର, କେବେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା? ଏଥିରୁ ନାହିଁନିଅଁ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ବରତ୍ତମାନ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, ହୋଇସାରି ନାହିଁ, ଏବେ ହିଁ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସର୍ବଦା ଏକରାଜ୍ୟ ଅଛି ତ? ଏକ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିବ - ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣା । ତେବେ ଏବେ ବିଶେଷ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରୁଛ? ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ଅର୍ଥ ହେଲା ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତା ଅଛି ତ? ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଯଦି ଅପବିତ୍ରତାର ଛାଇ ପଡ଼ିଛି ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ? କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ କହିବା? ତେଣୁ ପବିତ୍ରତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ତ? ତେବେ ଚେକ୍ କର, କାହିଁକି ନାହିଁ? କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ଚାରିପଟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଏବେ ଯଦି ନିଜର ଗତି ଧାର ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଫଳରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ତ? ସେଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଚେକ୍ କର ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଏକ ଧର୍ମ ଅଛି ତ? 'ଲ' ଏବଂ ଅର୍ତ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇନ୍ ଶୁଖିଲା ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ନା ମାୟା ନିଜର ଅର୍ତ୍ତର ଚଳାଉଛି? ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଶ୍ରୀମତର ଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇନ୍ ଏବଂ ଅର୍ତ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଖିଲା ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ବାଲା ଅଟନ୍ତି ନା । ମାୟାର ଲ ଏବଂ ଅର୍ତ୍ତର ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଭବିଷ୍ୟତର ସବୁ ସଂସ୍କାର ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର, କାହିଁକିନା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଭରିବାକୁ ହେବ, ସେଠାରେ ନୁହେଁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଭରିବାକୁ ହେବ । ସୁଖ ଅଛି ତ, ଶାନ୍ତି ଅଛି ତ, ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ଅଟେ ତ? ସୁଖ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସାଧନଗୁଡ଼ିକର ଆଧାର ଉପରେ ନିର୍ଭର ନୁହେଁ ତ? ଅତୀତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ସୁଖ ଅଛି ତ? ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକର ସୁଖ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଆଧାରରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅତୀତଦ୍ଵିଷ୍ଟ ସୁଖ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକର ଆଧାର ଉପରେ ମିଳିନଥାଏ । ତେଣୁ ଅଖଣ୍ଡ ଶାନ୍ତି ଅଛି ତ? ଖଣ୍ଡିତ ହେଉ ନାହିଁ ତ? କାହିଁକିନା ସତ୍ତ୍ୱପୁଗର ରାଜ୍ୟର ମହିମା କ'ଣ? ଅଖଣ୍ଡ ଅଟଳ ଶାନ୍ତି । ସମ୍ପଦନତା ଅଛି ତ? ତେବେ ସମ୍ପଦତି ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ହୋଇଥାଏ? ସମ୍ପଦନତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତି ଅଛି ତ? ଗୁଣ, ଶକ୍ତି, ଜ୍ଞାନ - ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ସମ୍ପଦତି ଅଟେ ନା । ତେବେ ଏହାର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ? ଯଦି ମୁଁ ସମ୍ପଦତିରେ ସମ୍ପଦନ ଅଟେ, ତେବେ ତା'ର ଚିହ୍ନ କ'ଣ? ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା । ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାର ହେଲା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା, ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଅପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧନ ଅଟେ । ତେବେ ଚେକ୍ କର ଗୋଟିଏ ବି ବିଶେଷତା ଯେପରି କମ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କ'ଣ ଏତିକି ଚେକ୍ କରୁଛ ତ? ସାରା ସଂସାରକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ବରତ୍ତମାନର ସଂସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ । ତେବେ ବରତ୍ତମାନର ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ସଂସ୍କାର ତିଆରି ହେବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କହୁଛ? ତୁମେମାନେ କିଏ ଅଟ? ବିଶ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟ ନା! କ'ଣ ଅଟ ତ? ତେବେ ବିଶ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତକ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚେକ୍ କର । ଏହିଥିରୁ ବୁଝିନିଅଁ ଯେ ମୁଁ ୧୦୮ ର ମାଳାରେ ଅଛି ନା ଆଗରେ ପଛରେ ଅଛି? ଏହି ଚେକ୍ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦର୍ପଣ ଅଟେ, ଏହି ଦର୍ପଣରେ ନିଜର ବରତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦେଖ । କ'ଣ ଦେଖିପାରିବ ତ? ଏବେ ତ

ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା! ଆରୁଛା । ହୋଲୀର ଅର୍ଥକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ତ କରୁଛ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଦି ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ମଧୁବନ ନିବାସୀ ମଧୁସ୍ୱ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା, ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ଏକାଠି କହୁଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ବମ୍ବେରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ତ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅଟ ନା । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧୁସ୍ୱ ଏହି ସମୟରେ କେଉଁଠିକାର ଅଟ? ମଧୁବନ-ନିବାସୀ ଅଟ ନା! ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହେବା ତ ଭଲ କଥା ନା! ତେବେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଚାହେଁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥା'ନ୍ତୁ ବା ଚାରିଆଡ଼ର ନିଜ ନିଜ ସଥାନରେ ବସିଥା'ନ୍ତୁ, ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ପରିବରତନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି - ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ବାପଦାଦା ଶୁଣାଇବେ । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି, ସାହସ ଅଛି, ସାହସ ଅଛି? କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ହାତ ଉଠାଇ ଦେଲେ ହୋଇଗଲା, ଏହା ନୁହେଁ । ତେବେ ହାତ ଉଠାଇବା ମଧୁସ୍ୱ ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ମନର ହାତ ଉଠାଅ । ଆଜି କେବଳ ଏହି ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ, ମନର ହାତ ମଧୁସ୍ୱ ଉଠାଅ ।

ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ପାଖବାଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଦିଲ୍ଲର କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ବହୁତ ଭଲ ସନ୍ଦେହ ଅଛି । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ବିନା ମଧୁସ୍ୱ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେବା ବିନା ମଧୁସ୍ୱ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ମଧୁସ୍ୱ ଠିକ୍ ଅଛି । ବାପଦାଦା ତ ଚାରିଆଡ଼କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରୁ ଏହି ଗର୍ବ ଶୁଣାଯାଉଛି ଯେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଏଭଳି ସଂସ୍କାର, ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବି ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଏବେ ପରମ୍ପରାତ ମଧୁସ୍ୱ ଆକର୍ଷିତ କରିନେଉଛି । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ତେବେ ହୋଲୀର ଅର୍ଥ ହେଲା - ଯାହା ବିତି ଯାଇଛି ତାକୁ ବିତି କରିଦେବା । ହୋ ଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ କୌଣସି ବି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଯଦି ଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଥିବ, ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଥିବ, ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଥିବ, ଯାହା ବି ଥିବ, ଅତି କମ୍ରେ ଯଦି ୫ ପ୍ରତିଶତ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଛି ତେବେ ଆଜି ସେହି ସଂସ୍କାରର ହୋଲୀ ଜଳାଅ । ଯେଉଁ ସଂସ୍କାରକୁ ଭାବୁଛ ଯେ ଏହି ସଂସ୍କାର ମୋତେ ମଝିରେ ମଝିରେ ହଲ୍ ଚଲ୍ କରୁଛି ତାକୁ ଜଳାଇ ଦିଅ । ସମସ୍ତେ ଜାଣି ତ ପାରୁଛ ନା । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହୋଲୀ ହେଲା ଯାହାକୁ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ରଙ୍ଗ ବୋଲି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ହୋଲୀ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି ନା ତେବେ ହୋଲୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯାହା ବିତି ଯାଇଛି ତାକୁ ବିତି କରିଦିଅ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯଦି ସେଭଳି କୌଣସି ସଂସ୍କାର ରହିଯାଇଛି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସଂସାର ପରିବରତନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ତେବେ ଆଜି ସେହି ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରକୁ ଜଳାଇ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାହ ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ । ଜଳାଇବାକୁ ମଧୁସ୍ୱ ସଂସ୍କାର କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ମରିଯାଏ, କୁହନ୍ତି ଏହାକୁ ସଂସ୍କାର କରାଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦିତ କରି ଦିଆଯିବ । ତେବେ କ'ଣ ଆଜି ନିଜର ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକର ମଧୁସ୍ୱ ସଂସ୍କାର କରିପାରିବ? ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ ତ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ଆସୁ ବୋଲି, କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ କ'ଣ କରିବୁ? ଏହିଭଳି ଭାବୁଛ ନା । ଆରୁଛା । କ'ଣ ଭୁଲରେ ଆସିଯାଉଛି? ଯଦି କାହାକୁ ଦାନ କରି ଦେଇଥିବା ଜିନିଷ ଭୁଲରେ ବି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ଯାଉଛି ତେବେ କ'ଣ କରୁଛ? କ'ଣ ତାକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ଆଲମାରୀରେ ରଖି ଦେଉଛ? ତେଣୁ ଯଦି ଆସି ବି ଯାଉଛି ତେବେ ତାକୁ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବାବା ବସିଛନ୍ତି ନା! ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯଦି ସେହି ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧୁସ୍ୱ ରଖିବ ତେବେ କ'ଣ ଭଲ ଲାଗିବ? ନାହିଁ ନା? ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ଭୁଲରେ ବି ଆସିଯାଉଛି, ତେବେ ଦିଲ୍ରେ ସହିତ କୁହ ବାବା, ବାବା, ବାବା-ବସ୍, ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଯିବ, ବିନଦୁ ଲାଗିଯିବ । କାରଣ ବାବା ମଧୁସ୍ୱ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି? ବିନଦୁ । ତେଣୁ ବିନଦୁ ଲାଗିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦିଲ୍ରେ ସହିତ କହିବ ତେବେ ବିନଦୁ ଲାଗିଯିବ । ବାକି ଏମିତି ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଵାଚ୍ଛା ପାଇଁ ମନେ ପକାଇବ, ବାବା ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ ନା, ନେଇଯାଅ ନା, ରଖିଛ ନିଜ ପାଖରେ ଆଉ କହୁଛ ନେଇଯାଅ ନା, ନେଇଯାଅ ନା ତେବେ କିପରି ନେବୁ! ତୁମ ଜିନିଷ କିପରି ନେବୁ? ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜିନିଷ ବୋଲି ଭାବନାହିଁ ତେବେ ଯାଇ ତ ନେବୁ, ଏମିତି ତ ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟର ଜିନିଷକୁ ନେଇଯିବୁ! ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ହୋଲୀ ପାଳନ କରିବ? ହୋ ଲୀ ହୋ ଲୀ ଆରୁଛା, ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଦୃଢ଼-ସଂକଳ୍ପ କରୁଛୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ବାହାର କରିଦେବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବାହାରିଯିବ । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ, କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି, ବାହାରୁ ନାହିଁ ତ । ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଆଦୌ ବାହାରି ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଦୃଢ଼-ସଂକଳ୍ପ କରିବ ତ? ଯେଉଁମାନେ କରିବ ସେମାନେ ମନେ ମନେ ହାତ ଉଠାଅ, ବାହାରେ ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ମନ ଭିତରେ ଉଠାଅ । (କେହି କେହି ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି) ଏମାନେ ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି । (ସମସ୍ତେ ଉଠାଇଲେ) ବହୁତ ଭଲ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । କଥା କ'ଣ କି ଆତ୍ମଭୀତି ପାର୍ଟି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପଚାରୁଛନ୍ତି - ଆଉ କେତେ ଦିନ, ଆଉ କେତେ ଦିନ, ଆଉ କେତେ ଦିନ? ଦ୍ଵିତୀୟରେ ପ୍ରକୃତି ମଧୁସ୍ୱ ବାବାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି - ଏବେ ପରିବରତନ କର । ବରହ୍ମପାବାବା ମଧୁସ୍ୱ କହୁଛନ୍ତି କେବେ ପରମଧ୍ୟାପର ଫାଟକ ଖୋଲିବ? ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି ନା, ରହିବାର ତ ନାହିଁ ନା! ସାଥୀରେ ଯିବ ନା! କ'ଣ ସାଥୀ ହୋଇ ଗେଟ୍ ଖୋଲିବା! ଯଦିଓ ଚାବା ବରହ୍ମପାବାବା ଲଗାଇବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସାଥୀରେ ତ ଥିବ ନା! ତେଣୁ ଏବେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବରତନ କର । ବାସ୍, ଆଉ କେବେ ବି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ବସ୍ତବହାର କରିବାର ନାହିଁ । ତାହା ତ ତୁମର ଜିନିଷ ହିଁ ନୁହେଁ ଅନ୍ୟର ଜିନିଷ ବା ରାବଣର ଜିନିଷକୁ କାହିଁକି ରଖିଛ! ଅନ୍ୟର ଜିନିଷକୁ କ'ଣ ରଖାଯାଏ କି? ତେବେ ଏହା କାହାର ଜିନିଷ? ରାବଣର ଅଟେ ନା? ତା' ଜିନିଷକୁ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ରଖିଛ? କ'ଣ ଏହାକୁ ରଖିବାର ଅଛି କି? ନାହିଁ ନା, ପକ୍କା ଅଟେ ତ? ଆରୁଛା । ତେବେ ରଙ୍ଗ ବୋଲି ହେବାର ହୋଲୀ ପଛେ ପାଳନ କର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ହୋଲୀ ପାଳନ କର । ତୁମେମାନେ ତ ଦେଖୁଛ, ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ହେ ଦୟାଳୁ, ହେ କୃପାଳୁ କହି ଡାକୁଛନ୍ତି । କାରଣ ତୁମେମାନେ କୃପାଳୁ

ଦେବୀ ଏବଂ ଦେବତା ଅଟନ୍ତୁ ନା! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁନାହିଁ? ତୁମର ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ଏତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୟା ଲାଗୁନାହିଁ? କ'ଣ ଦୟା ଲାଗୁଛି ନା? ତେଣୁ ପୁରଥମେ ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ବଦଳାଇ ଦେବେ ଯାଇ ସଂସାର ବଦଳିବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ?

ଆଜି ଗୋଟିଏ ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣୁଛୁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନେବାର ଅଛି । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ହସୁଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି ହସ । ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ଗାୟନ ରହିଛି - ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ବଦଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଆଜିର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ସମ୍ପଦନତା ହେଉ ବା ଯାହା ବି ସବୁ ପୁରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଆସିଛି ତା'ର ବହୁତ ସମସ୍ତର ଅଭିଯୋଗ ରହିବା ଦରକାର । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଆପେ ଆପେ ହୋଇଯିବ, ନା । ଯଦି ବହୁତ ସମସ୍ତର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେବାର ଅଛି, ତେବେ ବହୁତ ସମସ୍ତର ସମ୍ପଦନତା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଠିକ୍ କଥା ନା? ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ତ? ଆରୁଛା ।

ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦୟାଳୁ ହୋଇ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଆଶୁଳୁକୀ ଦେଉଥିବା ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ସଫଳତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବାପ ସମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ । ।

ବରଦାନ:- ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବାଣୀର ବିସ୍ତାରକୁ ସାରାଂଶ ରୂପକୁ ଆଣୁଥିବା ଅନନ୍ତରମୁଖୀ ଭବ ।
ବିସ୍ତରଣ ସଂକଳ୍ପର ବିସ୍ତାରକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରି ତା'ର ସାର ସ୍ଵରୂପରେ ସୂଚିତ ହେବା ତଥା ମୁଖର ବାଣୀର ବିସ୍ତରଣକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରି ସମରଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରାଂଶ ରୂପରେ ଶୁଣାଇବା ଏହା ହିଁ ହେଉଛି - ଅନନ୍ତମୁଖୀ । ଏହିଭଳି ଅନନ୍ତମୁଖତା ପିଲାମାନେ ହିଁ ନିରବତା ବା ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଭଟ୍ଟାଣୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସୂତ୍ରର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇ ପାରିବେ । ଏହି ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆଧିକାରୀକ ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖାଇଥାଏ । ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ମନର କଥା ଏତେ ନିକଟରେ ଶୁଣି ହୁଏ, ଯେପରି କେହି ସମମୁଖରେ ଶୁଣାଉଛି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ସ୍ଵଭାବ-ସଂସ୍କାର-ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ହାଲୁକା ରହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଫରିସ୍ତା ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ଅନନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅଟେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ରୁ ୭.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗର ଅଭିଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ରଖିବା - ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ, ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ୟମାର୍ଗରେ ଚାଲି ପରମାତ୍ମ ସମ୍ପର୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି-ନିବନ୍ଧନର ବରଦାନ ଦେଲାବାଲା ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଅଭିଯୋଗ ଲଗା - “ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସତ୍ୟତା ରୂପୀ କଲରରକୁ ଆପଣାଅ” (୧୬) ସର୍ବତ୍ର ହୃଦୟବାଲା ସତ୍ୟବାଦୀ ପିଲାମାନେ ସତ୍ୟତାର ମହାନତା କାରଣରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନଦ୍ର ହୋଇ ବିନଦ୍ର ସ୍ଵରୂପ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବେ । ସର୍ବତ୍ର ହୃଦୟବାଲା ଆତ୍ମା ସର୍ବତ୍ର ସାହେବଙ୍କୁ ରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ସନତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା କାରଣରୁ, ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ରୂପ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵତଃ ହିଁ କରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ରୂପମାନଙ୍କର ରୂପ (ବାବା)ଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି ।